

שער הו' שער הכוונות ענין כוונת ה"ש

לרחל ולזו העקב' הם מחפשים בכל קומת רחל כבוד כי רחל נק' ירלח ה' דכתיב עקב עטוב ירלח ה' . ומלא כי רחל הנקרא ירלח ה' הוא עקב אל לאה הנק' עטוב כמבואר אלנינו בש' הפסוק' בפסוק ותגוב רחל כו' ע"ש . ומלא כי במלת מלטחו חכוין לב' כוונת הא' הוא להמשיך כתר אל לאה וגם חכוין אחר כוונה זו אל עקב' אורח הנמשכוין אל רחל וכי' הם הכנה בלבד עד ברכ' לאה . אבל מה שנמשך עתה ממש אליה הם עשרה היתה הנקרא זיקי' קדר"ב :

יעולם כאן חסוד לכוין להפלים [עין דב"ש ד"א ע"ג שאלה ח' פ"טף לאה והם ז"ה שלה כי כבר נעשה הכתר שלה דרך כולל במלת ד' דלמד והמוחין שלה נעשו בדרך שם כבוד ובמלת מלטחו נעשה הכתר [כ"ב ח"מ ל"ב סדר זה שאינו לא משילא לרחל ולא מהחל לשינא שה' זריך בחס' לעשות חב"ד ואח"כ כתר או איפכא ובפרק י"א של פתח"ח יש קצת יסוב לקושי' זו יע"ש נמש' שמש ישראל הוא הכנה אור כו' [שלה לגמרי ומשם נשאר עקב' אורח לרחל . ועתה במלת לעולם נעשים ז"ה אל לאה הנק' עולם וחכוין להמשיך כהם סוד היום דס"ג דלימא בבחי' אחריים שלה לפי שבחי' הפנים שלה לקח אחס' ז"א ואחריים לקוח' לאה . וכנה הם בני' קפ"ו וע"י אחריות בני' קפ"ו כמנין לעולם ואלו נמשכוין ב"ק שלה :

ועד כחן חכוין להמשיך המל' של לאה וזו ועד דתמן ויעוד' דכלא כנו' כוונה ר"ל מקום בית ועד וכניסת כל האור' ולכן נגמר ומשתיים ג"כ היחד בר' של ועד כנגד המלכות של רחל [נזק' ד' כי היא דלה ועיניו אשפק' לרחל דלה נהרא אגממא ובמ"א ביארחי יוחד באורך כונה לעולם ועד וע"ש . גם חשוין כי מלת ועד רומזת אל לאה כסיומא שהוא במל' שנה כנו' אשר שם הוא החמלת פדיון רחל ולכן עתה אנו מכוונים במלת ועד לתקן ג"כ כתר דרחל ולהכינו מעשה . והענין הוא כמה שגודע בש' עקב עטוב ירלח ה' כי כתר דרחל הם העקביים של רגלי לאה וע"י אנו מוכרחי' לתקן מעשה כתר דרחל לפי שערדין לא נגמרו ליחוק עקבי הרגלים של לאה אבל שאר הפרטים של רחל אינו מוכר עתה כלל . והנה כתר דרחל נדמו במלת ועד (ועין ח"מ דכ"ה ע"ג) והענין הוא כי אחר אשר במלת מלכותו נדמו דרך כללות לכנין ולהיחם שם עקב' אורח לזורך רחל שכה נ' אחריות אחריות שבכל שם אהיה מן הד' אהיה הנו' אשר הם בני' עקב' כנ"ל . והנה כל עקב האורח מחפשי' בכל קומת פריון רחל כוונתה ד' אלפינו העונים מד"ח אשר הם כללות כל פריון לאה מ"אשכ עד סופה . אבל הכתר שלה אינו רק הד' אלפינו פשוטם אבל המלויים הם ככתר פרז' אלא שלהיות כי הכתר כולל הי"ם שלמה ממנו לכן אמרנו כי הכתר שלה נדמו במלת מלכותו כבוד מד"ח אבל עיקרו של דבר אינו אלא סדר' אלפינו פשוטם הם ככתר של לאה כנרמז בד' דלמד והמלויים שלהם הם בשאר פרז' . וכן הענין נרחל כי ד"ס ה"ה הנשארין מן לאה בכל שם אהיה ומלאים ד"ס ה"ה בפשוטם הם בני' ועד והם בחי' ככתר דרחל אבל במלוי' בני' עקב' והם מחפשים בכל פריון רחל הגז' והכי כי גם במלת ועד נרמזו כה לאה ורחל . והענין הוא שרומז נרחל שהיה שם ארזי ואם תהנה עמכם י"ו אור' שלוקחת כתר לאה כנ"ל בד' דלמד ה"ה הם בני' ועד :

דרושו בענין ק"ס ע"פ דרך מ"ש כוונה במאמר הנקרא קו המד' ח"ל והנה שרי ז"ל ראה לבאר לנו כונה ק"ס ע"פ הוסר במאמר הנקרא קו המדה ומלא אלנינו בכ"י והחמיל לבארו ולא זכינו לסימו וע"ז לא אחסוף ידי למכתוב זה המעט אשר קבלתי בו הנה נחבאר אלנינו איך נעשה לידת הכוונה אל המוחין דגדלת דז"א מחקרין ומלענין ירכוחים כסו' מ"ש רז"ל **איך הכורה מתקיים אלא בחי' שמתיח עתמו עליה . ושם נחבאר [ענין] והחקירות ידועים שהוא בחינת הסחלקות האיה פנימית שנהם למעלה בח"ה שנה וע"כ נשארין נה"י שנה שהם ירכוחים עלי הארה הפנימית שנהם ונשארין בחי' חילוניותם שנה בלבד . וכאלה יולד' המוחין ההם הנה הם מחרין המוחין ההם לנפש בחי' נה"י דחכונה הריקיים והאור האמיתי הפנימי שהיה נחוכס ככתל למעלה בח"ה שנה כנו' ואז כהיות חילוניות נה"י דחכונ' מלבישים אל המוחין דז"א הם נכנסים הכל ביחד חך רישא דז"א ואז נחשבי' אה"י דחכונה בז"א כאלו הם גופא דז"א עתמו וככה הנה נעשית גדלת ז"א כמבואר במ"א :**

ובזה נבא אל ביאור שמש ישראל הנה נח"ל כי במלת שמש נדמו ענין חלכות המקבלת אור מן היסוד דלימא אשר שם הם בחי' המ"ן שלה וז"ס שמש שם ע' כנ"ל . והנה זריך שחכוין כי במל' שמש מחמלת הכוונה להכין עתמה לזורך המוחין דז"א ומחמיל להסחלק מחרן נה"י שנה המוחין ובהארה הפנימית שחכונ' ועל"י עד הח"ה שנה כדי להכין מקום פני וריקן לזורך הנכנס המוחין דז"א כחוכס כנו' ובחינת שמש מלענין היסוד שלה ואלו"פ שחכונ' מסחלק ממש ועולם אל הח"ה שנה ג"י מן היסוד שנה הוא החמלת כיונון והחקירות והסחלקות האורות וכדי שחכוין הענין היטב נקדים ונאמר כי הנה ביארנו לעיל שעתה בק"ש אינם נכנסין רק המוחין דז"א דגדלת דז"א בלבד . **ומלא** שעתה נכנסין אותם המוחין הראויים להיחם ח"כ בחי' אה"י דז"א והם נכנסין ומחלבים עתה נחב"ד ומג"ח דז"א . והנה כמו כן בענין כלבושי' של המוחין אשר הם כנה"י דחכונ' אינם נכנסים עתה רק כלבושי' הראויים אל ח"ה נה"י דז"א . **ובענין** הוא כי הנה נלח דחכונ' איה גיה ג' פרקין והם כנגד חמ"ן קן ימין דז"א ונ' פרקין כבוד דחכונ' אשר הוא כנגד גג"ה קו שמאל דז"א והיסוד דחכונה ה"ן בו דק ב' פרקין שהם היסוד והעצו' שבו והם כנגד קו האמצעי דז"א שהוא כנגד הדעת וכנגד שליט העליון דח"ה דז"א . **ואתנס** כנגד היסוד דז"א לא יש כוס מלד החכונ' כפרעות והעשה הוא לפי שנה בחי' מוחין ה"ן לו כי הרי הח"ה מחפשים בגופא דז"א הנה הם מחפשים עד ההוד שנו בלבד כבוד מ"ש בחיקויים כינה עד הוד חפשי' אמנם כבר נחבאר כי עכ"ל מן הארת הפשוט' ה"ה מחקבלת הארתם כיסוד וק"ל כ"ל . ומה נח' כי כמו מחפשות זו הארת ה"ה כמו כן הארת כלבושי' שלהם שהם מנחילי נה"י דחכונה גם היא מחפשת כיסוד שבו ומלא כי מכת היסוד דלימא אשר בחכונ' מלבושי' ה"ה ברישא דז"א כבוד הדעת הנה ממנו ומן העטרה שבו נמשכה ויורדת הארתם עד היסוד דז"א :

והנה עתה בק"ס נכנסין ב' פרקין חמ"ן דלנה . לימא נחבאר ובכחד דז"א ונ' פרקין חמ"ן דכוד כבינה ובגבור' דז"א . ופרק ב' כיסוד שהוא העטרה נדעת דז"א ואותה הארה שביארנו נשיל שנמשך משם אל היסוד דז"א הנה הוא נכנס עתה בשליש ראשון דח"ה דז"א ונשארין ג' פרקין עליונים דנה"י דלימא למעל' בבחי' א"מ על ראש ז"א (יפ"ש דקס"ז ע"ה) וכבר ביארנו כי בברכת אבות נעשה זוג שני בחי' כדי להמשיך עוד ג' נוחין [נ"ל למה לא כתב סדר ז"ל זינן בג"ד גם למה לא יש זינן בחי' כנוו בחי' עיין יפ"ש בסדר הבנות ובסדר ע"ה] ראשונים דז"א בחי' אלהינו ואלהי אבותינו כמבואר שם ומלא כי ז"ה הלידה דחכונ' אינה עתה אלא בבחי' ה"ק החתמות דמוחין דז"א וכל הסחלקות האור והזינן ובקרייתו דכ"י דחכונ' אינו אלא במלת אשר הוא לבחי' ו"ק דמוחין בלבד :

ובהרמה זו נבאר עתה יסוד שמש ישראל **שמע** היא ההא"י הנמשכת מן העטרה לזורך היסוד דז"א ואמנם עתה הוא לזורך ח"ה שבו **ישראל** הוא עטרה היסוד דחכונה בדעת ז"א וכרי נגמר עתה קו האמצעי אשר בו מחמיל הזינן ובקרייתו **יהוה** הוא פ"ק חמ"ן דלנה דלימא לחסד ז"א **אדהינו** הוא פ"ק חמ"ל דלנה לחכמ' דז"א כי בחמלת מחקרר פ"ק החמ"ן ואח"כ העליון והרי נגמר קו ימין **יהוה** פ"ק חמ"ן דכוד דלימ' לבגוד' דז"א **אחר** הוא פ"ק חמ"ל דכוד לבניה דז"א והרי נגמר קו שמאלי דז"א גם כן **בשבמרז** הנה גם זה היסוד זריך לבארו בדרך חכ' ויונן במס"ל בענין כנהם החלקות נה"י דחכונ' הנכנסים בז"א א"פ שאינו נכנסין עד מלת אחד ואין זה רק הכנה ולינון כדי שיהיו מוכנים לנכנס במלת אחד ועתה נכנסת' ל"ל סדר כניסתם בז"א וזריך לחלק ו"ק אשר בו ויונן בענין כמה שהודעתך כי ז"א מחמיל' אלו' לא היה רק ו"ק בלבד כי לכן נרמז בח"ה של ה"ה אלא ה"ה הראשונים חסדים ממנו ואינם נכנסים בו אלא ע"י מעשה החתמות :

גם ביארנו ענין גדלותו [כ"ב ח"מ על זה יש כמה קושיות כס' דרך עץ חיים כשער כ"א ש' לידת המוחין וכשער הל"ס ונ"ע וב"כ מוהר"ח ז"ל וע"ש] איך נגדל ועשה כן י"ם נמורות בלופן זה כי הנה החמילה

ע"י חמ"ל

בחי' לא היו בו רק תצ"ח נה"י בלבד וכל ספי' מאלו מחלקת
 ג' פרקין . ונחמיל לבאר מן קו סימין שהם חסד ונלח אשר בכל
 ח' מהם יש שלשה פרקין שית פרקים בתריוויכו ושיח פרקין בקו
 שמאלו שהם גבור' והוד ושיח פרקין בקו האמצעי ואופן הגדל' ז"ל
 הוא בלופן זה כי ה' פרקין שיש לו בקו ימין שבו מחלקים אל ג'
 בחי' כי ב' פרקין עליון דחמד שבו מהם נעשים חכמה שבו כי
 מחזקין ב' פרקין אלו עם פרק העליון דנלח דאימח וברי הס ג'
 פרקין ונעשים חכמה שבו . ומן הפרק החתחון דחמד שבו מחזקין
 עם פרק עליון דנלח שבו הרי הם חרין פרקין ומחזקין עם פרק
 אמצעי דנלח דחכמה הרי הם שלשה פרקין ומהם נעשה חסד דז"ל
 וב' פרקין תחילין דנלח דז"ל מחזקין עם פרק החתחון דנלח דחי'
 אכנס בהם והם ג' פרקין ומהם נעשה נלח דז"ל והרי נגמר קו
 ימין דז"ל ;

ועד ז נעשה בקו שמאל ובקו האמצעי כי כבר ביארנו פעם אל
 הנו' כי מאחר שהחכמה המיתה את עלמה שהם הגיה"י

שבה בשביל ז"ל שהוא החלקות או"ש שבהם ונכנסים במקומם
 או"ש אחרים והם המוחין דז"ל . ואח"כ הכל יחד מחלבים חוץ ז"ל
 ח"כ מוכרח הוא שזה החילוניות דנה"י דחכמה נעשים עלם מעלמו
 ובשר מבשרו ממש וכפופו דמי ונגדל ע"י ממש והנה עתה בשמחילין
 המוחין דז"ל לנכנס בו מוכרח הוא שכבר החמיל להגדיל . אלא
 שערין אין לו בחינת הראש שהם ג"ר של הגדלות ועדיין החנ"ח
 שלו הם עתה רישא דליה ובהנהגה הוא שבוה הראש שהם החנ"ח
 שלו יהיה ניכר בהם הגדלות לפי שכבר החמיל להחלק החילוק
 הנו' בלופן זה . ונחמיל לבאר קו ימין כי הנה הנלח שלו החמיל
 להחלק והפרק העליון שלו ענה ונחמד עם הנו' פרקין דחמד שלו
 ולא נשארנו בנלח שלו רק ב' פרקין בלבד אשר עם הפרק החתחון
 דנלח דאימח נעשו ג' פרקין . ונמלא כי ה' פרקין שהיו בנלח
 וחסד דז"ל נחלקו בלופן זה ד' פרקין בחסד ושני פרקין בנלח
 וכעד' בנבורה ובכוד בקו שמואל וכעד' בח"ח ויבוד בקו האמצעי
 שבו . והנה אלו הם פרקין שיש בכל ח' מאלו כג' שהם חנ"ח דז"ל
 הנה הם עתה אלו בחי' רישא דליה וכבר יש כאן רושם הגדלות
 הראש דז"ל כי כבר הם כחן ככללו' אעפ"י שאינן בפרטות כי הרי
 יש כחן ד' פרקין אשר הם מוכנים כי כאשר יכנסו ג' עליון בברכ'
 אבות כבר אלו הם כחן מוכנים עתה כדי שיחלקו וינתנו ב' פרקין
 עליון אל החכמה וחרין תחילין אל החסד אבל עתה שלא באו ג'
 מוחין עליון הם עדיין כוללים בחסד נמלא שכבר יש לו בחי' ראש
 אלא שאינו ניכר להיותו מחזקין בחסד וכעד' בנבור' . וכעד' ז'
 בח"ח . ונמלא עתה שניך לחלק ולתח' ד' פרקי' לכל אחד מאלו
 הב' שהם חנ"ח דז"ל וב' פרקין לכל ח' מאלו החתחין שהם נה"י
 שבו גם לריך שחדע כי ז"ל כמו שיש לו בחי' קטן בחי' מוחין
 והגדלה מלד אימח כן יש לו מוחין והגדלה מלד אבא ונמלא שיש
 לו נקטטחו מוחין דז"ל כנודע . וא"כ כמו שאנו מחלקים כח
 ה"ח מלד אימח כן לריך לחלק מלד כח אבא אשר בו . ונמלא
 שניך לחלק ג' ד' פרקי' מלד אבא וד' מלד אימח בחסד שבו .

ב' פרקין תחילין דחוד שלו בלד אימח ונחמד אל הנקב' לפי שהוד
 הוא עיקר קו השמאלו בסוד כל היום דוב סיפוך כוד כנודע ולא
 נשאר אלו רק ב' פרקין תחילין מלד אבא וגם מחלקין ממנו מן
 היסוד שלו ב' פרקין תחילין דמלד אבא ונחמד לטוק' ולא נשאר
 אלו רק חרין פרקין תחילין דמלד אימח :

ונבאר עתה ס' הנו' בנשכמל'ו חלל דע כי בנשכמל'ו אינו ע"ד
 שמע ישראל כי עם ביחוד שמע היה מחמיל הענין
 ובקדירות מן קו האמצעי וגם שם היה מחמיל ממטה למעלה כי
 כן דרך להנעין החתחון ואח"כ העליון ממנו אמנם בנשכמל'ו שאינו
 אלא הגדלה והחלקות' הפרקין לכן כחן מחמיל ההגדלה להגדל דרך
 מעלה ואח"כ נשאר הבאריח אל החתחון ועוד חילוק אחר כי כחן
 מחמיל ההגדלה מן קו ימין ואח"כ בקו האמצעי [נ"ל שמאלו] ואח"כ
 בקו שמאל [נ"ל אמצעי פשה"ח] ע"ד חב"ת וזה ביארנו :

ברוך ה' ד' אוחיו כנגד ד' פרקין עליון דחמד וחכין שהם
 כפולין ר"ל ד' מאבא וד' מאימח :

שם הם ב' אוחיו' שהם כנגד ב' פרקין מאבא וב' מאימח אל
 נלח וזוה חבין ג"כ אך כל ברוך הוא בחכמה שהוא קו ימין
 כנגד החכמ' הכלילה בחסד כנול' אשר לכן יש בו ד' פרקין :

כבוד אמרו נזוה' שהיא בינה וה"ם ארבע פרקין עליון דנבו'
 אשר שם כנולה הבינה חכמה כחן לא חכונם כפולים רק
 פשוטים שהם ד' מלד אימח כי נהיותם חכמים ב' פרקין תחילין
 של ההוד שלקחם הנקב' כנ"ל לכן אינן מחזקין' עם של אבא ולכן
 ח"ח ח"כ :

מלכותו לרמוז אל ההוד דז"ל אשר החלק הנודע אל הכוד
 הזה לקחתו המלכו' הגדולה כמל' מלכותו גם חכין
 כי יש בו ו' אוחיו' כנגד ו' פרקין מלד אבא ד' לגבו' וב' להוד :
רעולם הוא הח"ח דז"ל וד' אוחיו' לעז"ל הם כנגד ד' פרקין
 מלד אימח :

ועד שני אוחיו' ע"ד הם ב' פרקין דאימח שביסוד דז"ל והרי
 הוא שלם בקו האמצעי שלו נולד אימח כי מלד אבא לקחתו
 המלכו' כנ"ל לפי ששם עומד אבא מגולה כי גלוי דאבא הוא מן
 החוה נמלא כי אין מקום סחוב ומכוסה מאבא . אלא השליש
 העליון דח"ח דז"ל וכל השאר מגולה אשר שם מקום אילנות המל'
 מן החוה עד סיום היסוד ולכן כחן לקחת כל הד' פרקים שבו ז"ל
 מלד אבא ואינם נשארים אלו מלד אבא רק ב' פרקים לבד ותינת'
 בו נח"ח וביסוד שבו . ואלו הם שתי אוחיו' העתרו' של לעולם
 ך של ועד שהם ב' אוחיו' מ"ו הסמוכו' זו לזו אות מ' אל הח"ח
 ואות ו' אל היסוד וכבר ידעת כי מ"ו הוא בנימ' מלוי ההייה דע"ב
 דוידין אשר הוא באבא כנ"דע . והענין הוא כי מלוי אבא בלבד
 שהם שתי אוחיו' מ"ו נשארים בח"ח ויבוד דז"ל אבל ההייה עלמ'
 לקחתה המלכו' ולכן חכין בשני אוחיו' ח"ו הנו' אל מלוי טייה
 דע"ב דוידין וכרי איך רחל לקחת ב"פ תחילין דמלד אימח שבהוד
 דז"ל וד' פרקין מת"ח ויבוד ז"ל דמלד אבא שבו והרי הם ו' פרקין
 שהם מדה אחת כי כל מדה יש בה ג"פ מלד אבא וג"פ מלד אימח
 ונמלא כי מה שהיתה רחל בחמיל' בסוד נקו' ח' קענה הרי כנ"דע
 היא עתה ונעשית מדה אחת שלימ' אבל עדיין זה הוא כחן ולא
 כפועל כי שם בברכה אבות או נגמרת ונעשית תחיל' מדה אחת
 שלימ' כפועל ואח"כ נעשי' פרלוק שלם כמבואר שם ע"כ ולא זכרתי
 תשלום הדרוש הזה :

דרוש זו בענין ח' פרשיות עלמם בכללותם ובפרטותם
 ובענין מה שלוו חז"ל ליתן ריוח בין

הדברים ושיש בהם ס' אוחיו' ויש בכל הג' פרשיות' רמ"ח תיני' כו'
 בחמיל' נניח מ"ש בחיקויים בענין לשים ריוח בין הדברים ושהם
 ס' אחוון' בק"ש דעלייהו לחמיר ששים בגורים סביב לה כו' . הענין
 הוא כי זוף דבוקים יחד אחו' באחוד וטודע שהגסירה שלהם הוא
 ע"י החסדים הנמשכו' בנ"ח והנה החסדים יורדים בו עתה צתה
 הק"ש ואלו מחמילין חוון' להפיר איש מעל אחיו קצה ויתן ריוח
 בין הדברים ואח"כ בברכה אבות או נגמרים לפיר' למרי . ונרמ'
 לע"ד ששמעתי ממורי ז"ל כי ענין היוחס ס' אחוון הוא כהיחוסה
 דבוקה בנ"ח דז"ל וכ"כ כלולה מ' הם ס' בסוד ס' ס' ס' . ענין ג'
 פרשיות שמע כו' דע כי בחי' החסד המחשבט בח"ח דז"ל הנה
 הוא מחשבט בראש המלכו' ולכן ראוי לבין כפ' והאבט כי פ' זה
 הוא

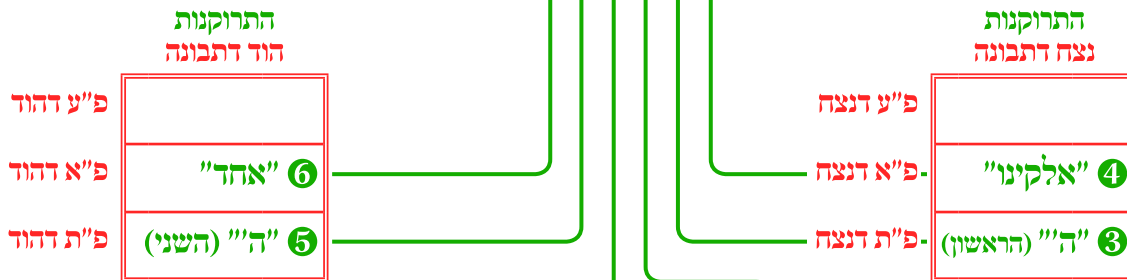
ע' בס' לרוד
 המור פ' כי תבא
 96
 דרשנים עליון ס' ס' ס'

מקורות
 סידור חול ח"ב דף ל"ג ע"ב והלאה.
 אוצ"ח דף כ"ו ע"ב, אש"ל אות ה'.
 שעב"ה דף כ"ה ע"ג.
 ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ב, דף ק"ב ע"א.
 שע"ד ח"ב שאלה ע"ב וע"ג. ח"א שאלה ס"ד.
 אוצ"ח דף ל"ד ע"א, אש"ל אות ב', ג'.
 פת"ע דף י"ז ע"ג אות ב' ד"ה אין תימה.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב ע"א.
 ע"ח ח"ב דף י"ג ע"ב כלל ח'.
 ע"י ציור סדר לידת וכניסת המוחין בז"א, בעמ' 22.

תנהי"ם דתבונה (שניים שהם שלישיים - טיפה גופנית)

ת"ת דתבונה

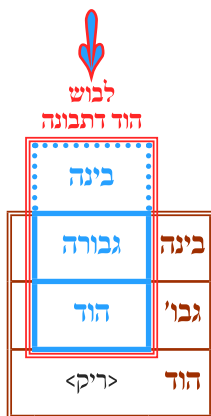
בפנים, עולים לחצי העליון כדי להשאיר מקום לכתר דז"א.
 באח', עולים לחצי התחתון, אין כתר עצמי לז"א.

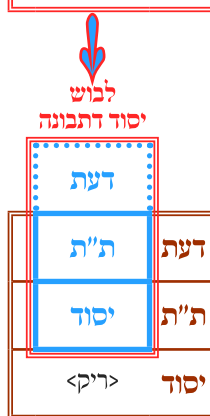
התרוקנות יסוד דתבונה

פ"ע דיסוד
 פ"א דיסוד
 פ"ת דיסוד

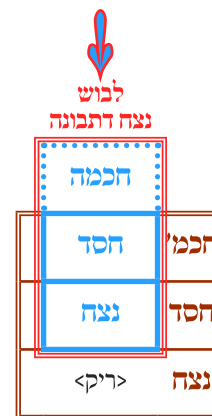
② "ישראל"
 ① "שמע"

כלי בג"ה דז"א

כלי דת"י דז"א

כלי תח"ן דז"א

כניסת מוחין דז"א לתוך כלי ז"א, מלובשים בתוך נה"י דתבונה, בתיבת "אחד":

ארבע עינים בצינון

1. לפנות מקום בלבושים דאו"א לצורך מוחין דז"א.
2. לצורך החלב.
3. גורם לדחיית הולד.
4. ריבוי אורות (הנה"י דאו"א שעלו לת"ת), גורמים לבניית נה"י חדשים לאו"א.

שערי

ענין ק"ש דינור

רחמים

תשובה מ"ש נשכ"ו לחיות זעירין
ביסוד ר"ל ביסוד דמלכות וכמ"ש
זכר ומקדש מלך ולא יש סתורא מזל"ה
מכר"ג שד"ה נר"ו :

ע) שאלה כחוצ נשכ"ו (דכ"ג הע"צ)
וז"ל כנה מ"ן של כזוג הכוח
הוא שורש לשם הויה נגי' ב"ן אשר מקומה
גז"ה דאימא ע"כ ולא כן בסידור צחינה שמע
כתוב כלים דמ"ן כי ידות ובמ"ן כי מנלפ"ך
וכה המעלה מ"ן הוא שם ב"ן יע"ש נמלא
שכמ"ן הוא מנלפ"ך ולא ב"ן וזה ה"פך מ"ש
נשכ"ו :

ועוד נשכ"ו כתוב דשם ב"ן מקומו גז"ה
דאימא ובסידור כתוב דשם ב"ן ושלה
ויון מייסוד דאימא אלל מז"ת דאימא כתוב
שם ס"ג וכ"כ נשכ"ו (דכ"ג ע"ג) דז"ת
דאימא הם ס"ג יע"ש וכי"ע"א :

תשובה כתוב צע"ה בער כ"ט [סוף פ"צ]
וז"ל וכזן זה מאלד שכל מ"ן
הי"ו שנהצררין בכל פעם כולם הם צחינה
ב"ן זה וכו' וצחינה שם ב"ן פשוט עם הכי
ויון הם רוחא אשר הוא המעלה אותם ומאלו
נמשכין אל המלכות בעת היניקה ע"כ נמלא
זה בשם דב"ן הוא צחי' מ"ן וכו' המעלה
מ"ן ושני הצחינות ישנם צו ולענין מ"ש
מקומו גז"ה דאימא ר"ל שם ב"ן זה צחינה
כרוחא שנתן אלל לאימא ביסוד שלה וביסוד
נקרא כל שכולל כל הויק ומקבל מכל הויק
גכן אמר נשכ"ו דשם ב"ן מקומו גז"ת ומ"ש
דכו"ס דס"ג גז"ת דאימא כ"כ ג"כ צע"ה שם
דז"ת דאימא ז' הויות דס"ג וכג"ר אכ"ה א"כ
הרתי איתנכו שם ב"ן הוא כרוחא דשצק
צעלה ביסודה ושם ס"ג גז"ת שצבא מכר"ג
שד"ה נר"ו :

עא) שאלה כתוב נשכ"ו [דכ"ג ע"ד]
וז"ל יש די מדרגות בק"ש
ואלו הם הא' שיכויו צו מוחין פנימיים דקטנות
דאימא. כבי' שיכויו צו גם כיהין מקיפיים
דקטנות דאימא וכו' וכל הדי צחינות אלו הם
צנוחין דקטנות צממות אלהים ע"כ וקשה
דכידור לא כתוב כולם אלהים אלל דוקא
בק"ש דערצית ודיולר אלל בק"ש שעה"מ

ודקטנות נכר אכ"ה דיוזין ושם שדי צחינה
ישראל כיע"ש וכו' ה"פך נשכ"ו ויוצר קשה
דנשכ"ו [ד"כ ע"א] כתוב סדר המוחין
דיניקה כמ"ש צסידור וכו' ה"פך מ"ש צחינה
כנז' ול"ע :

תשובה קושיה זו הקשה אותה מכר"ן
וז"ל בספר "עולת המיד" (דמ"א
ע"א) וז"ל צמח יש לחקור מה שייכות יש
בק"ש שעה"מ צאכ"ה דיוזין צריצו צאחוריים
ובק"ש דקטנות צשדיי צהם מוחין דקטנות
וכלל מוחין דקטנות הם אלהים ולא אכ"ה
שדי ונלע"ד שם מוחין דקטנות צסוד נה"ש
כנז' צספר קבלת יעקב (דרס"ה ע"ב) עכ"ל
נמלא שמי"ש הרצ כל די צחינות הם אלהים
קאי על זמן ק"ש דערצית ודיולר אלל בק"ש
שעה"מ ודקטנות הזמן גורם להיות צחינות
הללו ועיין צפתה עיניו [ד"ז ע"ג ד"ה וצנין]
שכ"ה מברצ צספר מצו"ש [דק"ו ע"א]
שכתב דכך היתה קבלתו צסדר שמות המוחין
יעו"צ ועיין נשכ"ו דרוש י"ב דפסח וכי"ע"א.
מהמגיב נר"ו :

עב) שאלה כתוב נשכ"ו [דכ"ה ע"ג]
וז"ל כנה יתצאר אללנו שצפת
לידת התצונה לת המוחין דגדלות דז"ת
מתקררין ומלטיננין ירכופיה צסוד מ"ש רז"ל
אין הסורה מחקיימת אלל צמ"י שצמית עלמו
עליה וכו' והנה עתה בק"ש נכנסין צ"פ תחאין
דנלח דאימא צחכמה וצחסד דז"ת וכו' יע"ש
ל"ל כיון שצפת ק"ש צזוג נמשכו ג"ר וויק
דמוחין דאימא א"כ לפי"ז צריך ג"כ לכיון צליגון
ג"ר דנה"י והרצ נשכ"ו [ובכידור] לא הזכיר
אלל בלטינות ויק דנה"י נשעה תיבות דפסוק
שמנ"עוד ל"ל אס יש ליגון גם צנה"י דאצא
או לא, כי נראה צלריך בליגון גם צנה"י דאצא
בק"ש כדי שיתלצבו צתובם המוחין דגדלות
שמלד אצא דמאי שגא מאימא ?

עוד ל"ל אס יש ליגון צנה"י דויק דישבוית
לצורך מוחין דקטנות או לא, שגראש
צלריך להיות דצ"ז כיון שצפסוק וראיתם על
האצנים הוא רומז לכוד בליגון וכמ"ש צע"ה
בער המוהק פ"ג יעו"ב ובפסוק מיידי צלדת
העינר

כטוב ללמד מוחן דקטנה וע"ז כתב הרב שכתב לוי' בוש"א :

תשובה

נעלם ה"א להמשיך המוחן לכה"י דיסקו"ס חנ"א ע"י לוי' וברב שפי רק שם פרקין דכה"י דאימא מלמנין כונחו בתיבות שמש יכו' נרמזו רק אלו שהרי צ"ח כתב בכה"י בולס מלמנין ולכן יצא במקומם כה"י החדשים וע"ז וכן כה"י דלצה יכיה בהם לוי' שכבר כתב הרב צ"ח נדבר צאימא וממנה תקיף לצה וכ"כ בסידור ברש"ם בתיבת לממן כמו להמשיך סו"ס כה"י החדשים דיבסו"ה לתוך כה"ל דנוק' ע"ש מצואר שהיה בליון גם כה"י די"ס וע"כ נעשו כה"י החדשים וכ"כ להדיא בתיבת צלצה.

וע"כ צק"ש לריך לבין בתיבת אהד להבליס

בליון צג"ר דכה"י דאימא וכה"י דלצה חבל גבי מוחן דעיבור וניקה לא כתב הרב לבין צק"ש צבלטנות כה"י דויק דיבסו"ה ע"כ מברכ"ג שד"ה נר"ו בתוספת צואר :

א"ה עיין צפתה עינים (ד"ז ע"ג ד"ה ואין) מ"ש צענון לוי' דעיבור וניקה וכי"ע"א :

עו) שאלה

נודע שצק"ש בלטנות שם פרקין דכה"י דתבונה צשש חיצוה דפסוק שמש נמלא שבלטנות חכיה קודם המשכת המוחין וקשה שבוא הופך מ"ש צעמידה בתיבת צלצה שאתר שבאו המוחין ליבסו"ה כ"י אז נסתלקין המוחין חיות ואורות דחלי ת"ת וכה"ם ועולים צחלי העליון דת"ת דיבסו"ה וכתבנה מרעם כמ"ש בתיבת צלצה עכ"פ ל"ל מה נשתנה מל"ז ?

תשובה

מה שכתב צק"ש בלטנות הפרקין קודם ציבואו המוחין זה כמ"ז צעלמא נרמז צשש חיצוה בלטנות ויק דכה"י דאימא שכתבם צז"א צק"ש חבל עיקר בהלטנות נעשה כה"י דיבסו"ה כשמים שבהם מתלבש צ דלס וזה נעשה אתר שבאו המוחין צכצ"ד חג"ה דיבסו"ה כ"י ונעשה מ"ל דלס נמלא דצק"ש נעשה בליון ע"ד העמידה צלמורה צלצה שנעשה בליון אתר שבאו המוחין מברכ"ג שד"ה יל"ז :

עו) שאלה כתוב בשכ"ו (דכ"ז ע"ד) וז"ל כונת ייחוד ק"ש וכ"י

ן

ואו יכין כו נמשכן אל הדי"ה חיות גובה שנות הראשונים בהם כי חליתו כי בהם כי מוחין הראשונים וצבכמל"ו עם חכין ל המלכות ע"כ ל"ש כו לא נמלא מ"ה צסידור בתיבת אחד כמנ"ך משמות הראשונים שבה חליתו כי ולא נוקף צלמורה צכמל"ו וכי"ע"א :

תשובה

עיין בש"ס ח"י טל דרום הי דק"ש חות ל"א בהקדמה בן יבית צל"ש ונדלס שזה חגי מדברו הרב ובמ"ש צסיף הדורש נזולתי ועיין לתי צלצה סח וכי"ע"א מהמנה נר"ז : **עו) שאלה** כתוב צכר בל"ס (דכ"ז ע"ב) וז"ל ועתה צמלת שמש יכין לוי' חת יבסו"ה צפרוף החליון דכ"ס חמל"וים בל"ס ע"כ וקשה בלא צכר בל"ס (ד"ב ע"ב) צכקדמת הצדק כי כי זיוג דחיות העולמות נעשה ממלא בלא על ידיו ואל"ל לקבל דמ"ד ולהעלות עם הזו"ן לצ"ד וז"ן ע"כ אי"כ מצואר שזוג דחיות שבוא זיוג דיבסו"ה נעשה בלא ע"י וכו"ל הפך האמור כיבין לוי' יבסו"ה :

תשובה

לעולם זיוג חל"ו דיבסו"ה שהיא ללרך חיות העולמות הוא הו"ב חמיד לא ע"י חבל עכ"ז צק"ש לריך לבין לוי' זיוג החליון דיבסו"ה כדי להמשיך השלום מוחין דניקה ע"ד כונת הצדק שמוזוגים זיוג חג"ה לריך מיהין דניקה אפילו שזווג חדיר הרב כתב בן בלא לריך להעלות מ"ן חבל ללרך מוחין דניקה לריך לזווג יבסו"ה ועיין צש"ס שער ס"ג פרק ו' מברכ"ג שד"ה יל"ז :

א"ה

הנראה שזווג חדיר הוא שיעור חיות המיכנה ועתה מכונים צזווג יבסו"ה להשפיע צכ"ו מוחין דניקה להרבות בהם לוי' שיכלו למ"ן לזווג ספנימו וזה בין צניקה דק"ש ובין צניקה דצרכה וכי"ע"א :

עו) שאלה

כתוב צכר בל"ס (דכ"ז ע"ב) וז"ל בתיבות כי חליתו כי ימשך מיה"י דע"צ דחכמה דל"א לל"א ויבסו"ה ולדבותיהם בתיבת כי יכו' להמשיך מיד דע"צ דמ"ס דל"א לחת"ן צמ"ה דת"י דלצה וי"ס בתיבת חליתו יכו' להמשיך מה"י ראשונה דע"צ דמ"ס דל"א לחת"ן צג"כ דת"י דאימא וצבונה יבתיבת כי השניה יכו' להמשיך מאות ויו דע"צ

סידור תפלה להרש"ש

עא

ולהמשיך עוד ע"ס עם הנקידה שבה נשלם בחר שלם ליים מאחורי צ"ש דת"ת דז"א.

(א) להמשיך חלק הד' דחסד דת"ת לכתר שלה (ב) ולהמשיך סיוס הגה"י חדשים דיססו"ת לתוך כתר שלה ולהמשיך הארת המומין דאימא שבכתר דז"א.

אש אהיה

יהיה

אהיה
יהיה

אהויהויהו אהויהויהו
יהויהויהו יהויהויהו

אהיה
יהיה

רביע הרביעי. יהוה

כתר דרחל

יוד הא יוד הא יוד הא ואו הה
יוד יוד הא יוד הא ואו הה

יה יה יהו יהוה
ומשם לכתר דרחל

יהוה יהוה

דעת דרחל

יוד הה וו הה
יוד יוד הה יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא ואו הה

ומשם לדעת

יהוה יהוה

ת"ת דרחל

אלף למד הייוד ממ

צבאות

השתפא

ומשם ליסוד דז"א שצת"ת שלה

יהוה יהוה

יסוד דרחל

שין דלת יוד

ש ש ש ש ש ש

ולהמשיך מאחור ופנים דיסוד דאזא שצ'סוד דז"א שהוא ריבוע ופשוט דשס ע"צ ליסוד דרחל שמכת הארה זו הוא מקבץ את הב' גבו' להעלותם עד הכתר דנוק'.

יוד יוד הי יוד הי ויו יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי גי' אהרן. סוד הדלקת המנורה.

להעלות הב' גבו' מיסודה ולהעלותם מחוצרים יחד דרך קו אמלעי לת"ת שלה.

(א) ח"ה המשכה זו של חלק הד' הוא אחר עליית הב' גבו' של נו"ה מן היסוד עד הת"ת שלה עד הדעת עד הכתר שלה כמבוא' בשל"ד פ"ו וח"כ כוונת דף זה הוא מלמטה למעלה וזה פשוט : (ב) גה"י חדשים עיין צס' כ"ג פ"ד וס' כ"ה פ"ה :

סידור תפלה להרש"ש

רח

הוה יוד יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי

א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

דנה"י דתבונה. ואז יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שצנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופים הנ"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלוק הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלוק הנ"ל. והס מ דללס ויכוין להשאיר שס שורשי המוחין שהס הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהס הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לחג"ת דפרלופים הנ"ל והס מ דללס. ולהשאיר שס החג"ת דב' הללמים הנ"ל ושארית המוחין שהס הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאחוריים-דפי' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' צ דללס והס יססו"ת השלישיים :

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילוניות דפנימיות בצחי' כלים החילונים

(א) י"ר כי איך יכול לזווג את או"א דחילוני' דפני' ודפני' דחילו' צלתי מסירת עלמו עק"ה ולקבל ד"מ צ"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח ניולין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' ועוד ג"כ כי כמה גורח טרחנו בזווגי או"א דפני' דפני' והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא צפני' דפני' אלף מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח נילו' דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומסס לאו"א כ"ז היו כל הג' הצחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' שלשתם יחד וצמלת לזווג או"א דפני' דפני' וכו' ואז נמשכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכ' וכו' משס היתה התחלת התחלקות את או"א דפני' דפני' לצדס עד שנמשכים המו' דז"א צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאח' דפי' פרקים דנה"י ונק' ל' דללס והס יססו"ת השלישי' ובל' דללס דיססו"ת הג' עימדים המו' דז"א ונשארים שס עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחילו' דפני' שהמשכנו המו' שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' כלים החילו' שלהם וממשיכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למל' ובג"כ יכוין להמשיך ד' מו' דצינה כנז' ואח"כ יכוין לזווג יססו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהס החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והס צינות וגבורות ומתלבשים המו' הנז' צנה"י ואז יכוין להוליא ב' ללמי המו' דאו"א שצנה"י דיססו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים באחו'

סידור תפלה להרש"ש

ולזווג פרטוף חג"ת הנו' ולהמשיכס לתרין מזלין :

איהיהוה

ולזווג התרין מזלין ולהמשיך המוחין לפרטוף חכמה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך חכמה דבינה דא"א שבתוך בינה דא"א שהוא חכ"ד דפרטוף הכולל דבינה דא"א וישסו"ת :

אלף יוד הי יוד ויו הי הי

ולזווגם ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים לאבא ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לחימ' ולהמשיך המוחין הנו' לבינה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך בינה דבינה דא"א שבתוך בינה דכללות דא"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרטוף דבינה דא"א וישסו"ת והם ישסו"ת הראשונים :

איהיהוה

ולזווג כל הפרטופים הנו' ולהמשיך המוחין הנו' לחכ"ד דישסו"ת הצ' והוא מ דללס ושס נשאר שורשו ושארית המוחין לחג"ת דפרטוף הנו' והוא ר דללס ושס נשאר שורשו ואז מסתלקים חיות ואורות דחלי התחתון דת"ת ונהי"ם ועולים בחלי העליון דת"ת דישסו"ת ושארית המוחין להמשיכס לנה"י דפרטוף הנו' (ח) ועתה יכוין להתחיר המוחין דפנים דאחור למקומו ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלוצשים צסם בוכן לאחור ופנים דפנים דנוק' :
מלכיות דאחור ופנים דפנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנו' :

מלך

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ונגדלת הנוק' כשיעור
המל' שלה

ב ג' כלי כתר דנוק'
יוד הא ואו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

עוזר

(א) א"ה עיין צס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"צ וז"ל ומ"ש ולהחזיר המו' דפנים דאח' למקומו ר"ל שהללס דיס"ם שעלה צסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלצד הכלים דנה"י דיס"ם שגשארית עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזרים את הללס לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל :

פתח

שמן ששון חיד

טנת קיש דיוצר

עינים

מכנס סוך גופא דזיל בליס דזיל רק נטאריס
מקיף על החלק עלובשים סוך הגיה דליואל ועיין צפיה
ספיג ספייד ופינו רפייע פער האורטה פרטה סופטריס דיה
ונמלא וכו':

(ג) שם

יכוין לקלק סלבוט סמוך מעצרה סיסוד
דחבונה ולעלות להיה ומלעמן חה צמלה סמוע
וכן צמלה ישראל יקוד. וזה אלסיט הי טיה כחי בקדור
יעיש נה צענר סבוטה דרוס ז דקיש וצפטיח פכיד
דקיש יעיש. עוד צענן הלטון ללורך המוחין דזיל נה
צניה סכיה פיה וסכיה פיה יעיש ופיג פיה לטון זה יטו
גיכ צליואל עיללה כמו צקיש דענה סהלטון והעשכה
סמוחין הוא צליואל עיללה וטוקגא דליח יעיש בקדור חה
פסונו ועדין צליל פסח ויוסיכ כחי צמוקונו. וצמלה ישראל
דיוס טנה עיין יעיש לקי צענן קיש עעל סמועה צמלה יטגא
דיה עוד וכו':

ודיע

דמיט צחינה ישראל לקלק אור ויקוד וכו' ליל
והערת סיסוד דכן כחצ רציו צענר סבוטה
עס ופיס נפל צפטיס וכחצ ויקוד ועיין ויש צקונטריס
טיס חייג על ענר סבוטה עס יעיש:

ואיין

חיואל דליך לין סלמוכות נעשה ללורך מה דיקקה
סככנסיס צענע ישראל ויל דלצמינה סמוחין
דעיצור ויקקה סכיה דליואל צצמינה סכליס חילר ואלענביס
סס עלווס סמוטיס למוחין כחי צענר סבוטה סוף דרוס
צ' דפסח ונניה טייג ספי לך כן צמוחין ספרייס סככנסיס
סוך סכליס ספרייס דכיה דליואל ופסונו יעיש:

אד

קשה דליך יעלס על סדעה לסיות הלטון קודס
סעיצור וסולרה סכרי הלטון זה סוף ללורך סחי
סנעסכיס צמלה ססד וסס סוף סעיצור וסולרה צרנע
כטרע [יח סכיד פיג] ונעצרי סחוס אלורה דעחיה סוף
סעיצור וסחיכ צעה סלידה סוף הלטון צקור ורליסס על
סלצניס כטרע [יעיש סיד פיג] וכאן סכחי סעיס סחילה
הלטון קודס סעיצור וסולרה צמלה סמוע ישראל וגי וליע
ועיין צקדור צעוידס צמלה צלסצה לך הלטון סוף צעה
סלידה יעיש. גס ליל סלעמינה ציטיס עיד סחי צקדור
צמלה צלסצה דעוידס וגס ליל סס יס לטון צפרקין
עליוניס דחצו ללכנס ועיין ויש צפיה סכיה פיה:

ובעינין

טייט סמוח סמוחין צדי סלקי סקיש כחצאר
צענר סבוטה דרוסי קיש יעיש. ועיין צק
ווציט דקכיו דך סיהס קבלתו ספילו סהס סוים צצמינהס
יעיש ועיין צפסר יפה טעה דקסיה רעייג ועיין לקמן סוף
כיו [וליע דליך נעסכיס סמוחין דעיצור ויקקה צמוע
יטגא לורין ועדין לוח סלמוס לך קבלו מוחין דיקקה עד
ולת הי אלסיט הי כטרע ויל עיין צענר סבוטה דרוס
ו דקיש דיה ונחצו וכו':

עוד

צענן מלת ישראל דענה עיין צפסר נהיש דך
סיס עייג [ייד] ועיין לקמן צמלה ישראל דקיש
על טנה ויש וצענן מלה ישראל דקיש דליל פסח וריס
ויוסיכ לעיל כחציה צחקי סקיש יעיש:

ה' אלהינו ה'

יכוין להוסיף ויסי דעייג דקיש
דליח מוחין דיקקה ללוח ודעה
וכי נה צענר סבוטה סוף דרוס הי וי דקיש דליד עיד
דרוס הי מוירוסי סלילה ספיה פיה דקיש נהיש דך וייג
עייג ודקיש וסחש דכיה [ספר חיה דך ליו ודקכיס עייג
דמיה עייג] עיין ויש לעיל צלות סקודס דיה לך קשה
וכי. גס ליע דעכל סעוקומו סחיל כחלס דצמלה הי סרי
לריך לכוין צסס עייג דוקא ולא עוד וצקדור כחצו עייג
וקייג ועיין ענר סבוטה דרוס הי דקיש דליח עיד וליצ
עייג דסס כחצו קייג ולא לריך צי יסד וסחצו זמן רלחיה צק

קיש צשאלות לחכמי סמועצ סוף כיד [ועיין צפסר סולסח
טעה דייג עיח סכחצ דמול ססויי סוף עייג וסחל סייג
סוף סייג]: ועיין צענר מלמרי רעציי צלדריי:

ובשבת

נראה לכוין ציי סמוח סחי סהס עייג קסיה
עייג ונח צפסר נהיש דקיש עייג [דייד] יעיש
ללא דליע דמה סכחנה טנה עסול סלל לכוין צקצ גיכ:
בעינין סליטון דכיה דליואל צמלה סלו כחציה לעיל
צמלה ישראל צלוח צ:

יכוין

להוסיף צמלה הי סרי. טיפה דעייג עס סיה
מן סדעה דעייג עד כחציד דלוח יעיש כחצאר
צכיו עייג ספיל פיי ופייל אור יי וסכיה פיי ככל פיי ענר סוף
סקדס דין יסוד ייט ספר סמוע ליעקצ צקונטריס סקדי דוד סוף
עייג. ודע סהס צי סיפוט סחד סוף צקיש עעל סמוטה וסס
סוף צצמינה כלי וסחצו דבוטה רכין סל סולר וצקיש דיולר
[דוקא צקיש דיולר יס לכוין סחי דעייג א ולא נקיש דקצצרי
וערציה] סוף טיי להעצב וסחיליד יעיש:

והיוורגו

מוסך מן סדעה דעחיק נח צכיו ענר
סבוטה דרוס הי מדרוסי סלילה ופיס
דרוסי סלילה פיי ספר עיח דקיש ענר סוף סקדס דין
ענר מלמרי רעציי צלדריי ונח דך קליס [סוף צדך ליו
עיד] וצמלה כחציה דיו. גס סיותו מוסך על דך זק
סריפה ללורך סחצו דבוטה וצצמיות דדעס דעייג כחי
צקדור לל מלמרי זה צפיהס כעה אלה וסורט ילל וציי
זיל צניח ספיל פיי דסס נהי כי צדעה יס חריצ וסגצרות
סחן. לל לרוח וסחקדיס לסיפה סרע לטוליד יעיש ועיין
ענר ספוקיס פרטה ירל גיכ וספסר דכן על דך זה צכיו
סמועך סריפה מן סדעה וסוחו לוד ועיין דרוס הי מדרוסי
סעוידס צענר סבוטה צצרכה סיס סלוס סמוע דרוס
ועיצור דרוס הי עס כחצ רציו כיי סריפה סל סרע לטוליד
מוסך וסחד דעייג סמולצט סוך כחי דליח וססס מוסך
למטה יעיש וספסר דסס לל ציח וכן דכו ועכוח צחיה
ועצירות צחיה וסקדס סל סמועכח סריפה סחי סוף עדין
דיורד סחילה מוסקדיק דדעה דעייג לסחד דעייג סמולצט
צכח דליח וססס למל סחי וכו' וסכל כחיל צקדור יעיש:

עוד

עיין לקמן צמלה סחד סוף כיו ויש. עיין ויש
צקונטריסי טייס חייג על ענר סבוטה דרוס הי
דקיש סוף ליע עס סעלחס סכמוחי צוה צפסר סבוטה
קחטו וסס:

והיות

כוכה זלח צמלה הי סרי סוף כחיש צענר
סבוטה דרוס הי מדרוסי סלילה דוהו סוף
סכנה וסמונה סל לוח ודעה לסדווג צמלה סחד יעיש
עוד עס דרוס הי דקיש דיולר דסס גיכ מוצלר:

והיות

מוסך טיפה זלח לכחציד דלוח וצקיש עיח
כחצ לכחציד דלחצ דוקא עיין לקמן צמלה
סחד סוף כיו דקיש ככל וליל לכחציד דלחצ עיד סחי סס:

(ד) שם

לכוין ציחוד הי דלוח דלחילות נה צענר
סוף סקדס דיו וסוף יסוד צי ויש יסוד
צנפילה ספיה דסחריה וסחחה וצקיש דערציה וכו' סס:

וציר

דכצו טרע דכל סמועכח סמוחין סלו סוף לסח
כח לורין לעלות למין ללוח כעייס צענר סבוטה
דרוס הי דקיש וצענן זה סוף צכוכה סכרכה וליל מלי
סנל סס סיות מוסך צי מיי ספס וצצמינה סריפיות וסחי
וכאן דוקא וסחיפיות גס ליע דליך נעסכיס מיי דעיצור ויקקה
לורין צמלה סמוע ישראל ועדין לל מוסכו סחילה ללוח
על מלה הי אלסיט הי ויל עיין ענר סבוטה דרוס הי דקיש
דיה ונחצו וכו' וסס ויש:

(ה) אחר

עס יכוין לקיים ויש סכחי הי סלחיק
ולל סיהס לך וכו' כחי צירופלמי ועיין
טיע